

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2018-05-16
Besvaras senast
2018-05-30

Till statsrådet Lena Hallengren (S)

2017/18:539 Jurerer som arbetar gentemot män som är utsatta för våld i nära relationer

Både svensk och internationell forskning visar att grovt och upprepat våld i heterosexuella parrelationer i de flesta fall handlar om mäns våld mot kvinnor. Samtidigt visar undersökningar att även hetero- och homosexuella män utsätts för våld av sina partner och andra familjemedlemmar.

Det finns studier där män och kvinnor rapporterar lika stor utsatthet för våld av en partner. Men forskningen visar att det rör sig om olika typer av våld (Nationellt centrum för kvinnofrid).

Det är vanligare att män som utsätts för våld i nära relationer uppger att de har utsatts för psykiskt snarare än fysiskt våld. Det kan handla om verbala angrepp (förlöjligande och mobbning), isolering (social eller ekonomisk), svartsjuka, hot om fysiskt våld, hot om skilsmässa och förstörelse av personlig egendom.

Kvinnor utsätts oftare än män för grovt, upprepat och kontrollerande våld från en partner. När det gäller lindrigare former av våld (som att bli knuffad, få saker kastade på sig eller bli dragen i håret) drabbas män och kvinnor i liknande utsträckning. Trots det omgärdas frågan om våld mot män i nära relationer av en tystnadens kultur, och insatser i form av skyddade boenden eller stödcenter är sällsynta.

Det är svårt att fastställa exakt hur vanligt det är med våld mot män i nära relationer. Det är fortfarande alltför vanligt förekommande att män som är offer för våld i en nära relation känner skam och medskyldighet samt att lojalitetsband till förövaren gör att många väljer att inte anmäla.

Brottsofferjourerna har vid flera tillfällen uppmärksammat att samhället inte har beredskap för att hjälpa våldsutsatta män, till exempel genom att erbjuda skyddade boenden. Enligt Brottsförebyggande rådets kartläggning har män som blivit utsatta för våld i nära relationer betydligt lägre förtroende för rättsväsendet, både jämfört med kvinnor med samma erfarenheter och med män som blivit utsatta för annan typ av våld.

Våldsutsatta män känner sig också oftare sämre bemötta av polis än vad kvinnor gör. Det upplevs fortfarande som skamfyllt och svårt att tala om våldsutsatthet för många män eftersom det inte är i enlighet med samhällets

förhärskande maskulinitetsnorm.

Statliga medel har avsatts för att inrätta kvinnojourer och jourer som hjälper män som misshandlar. Men det finns inte något motsvarande stöd för att inrätta mansjourer där misshandlade män kan få hjälp, råd och stöd. Det finns över huvud taget för lite hjälp för våldsutsatta män. De som drabbas vänder sig främst till vänner och familj eller söker upp somatisk och psykiatrisk hälso- och sjukvård. Män ringer även nationella stödtelefoner för våld i nära relationer, men vittnar om att kunskaperna om mäns utsatthet är bristfällig. Även på kommunnivå är frågan om män som utsätts för våld i nära relationer sällan på agendan, och det saknas skyddade boenden specifikt för män.

I regeringens vårändringsbudget för 2018 (prop. 2017/18:99) anslås under anslaget 3:1 *Särskilda jämställdhetsåtgärder* en ökning av anslaget med 50 miljoner kronor. Regeringen gör anslagshöjningen utifrån bedömningen av ett fortsatt behov av att utveckla det goda arbete som utförs på landets tjej- och kvinnojourer. Regeringen understryker vikten av att bevaka att stödet inte undergräver det kommunala ansvaret för våldsutsatta.

Att enbart tjej- och kvinnojourer pekas ut som mottagare av anslagshöjningen lämnar utrymme för en tolkningsfråga huruvida jourer som arbetar gentemot män som är utsatta för våld i nära relationer också inkluderas. Det kan vara så att jourer som arbetar gentemot män som är utsatta för våld i nära relationer inkluderas i stödet för kvinno- och tjejjourer, detta motsägs dock av att regeringen i höstens budgetproposition under samma anslag också gjorde höjningar men då skrev ut att 2 miljoner särskilt avsattes till de organisationer som arbetar för att utveckla brottsofferverksamhet riktad till homosexuella, bisexuella och transpersoner som utsatts för våld i en nära relation. De välbehövda medlen till denna grupp tydliggjordes som en särskild kategori, vilket ger anledning att säkerställa att stödet också finns tillgängligt för jourer som jobbar med våldsutsatta män.

Ett återkommande vittnesbörd från de olika jourerna för personer som är utsatta för våld i nära relationer är att det statliga stödet gör att kommunen drar sig tillbaka. Därför hade det varit intressant att få en närmare beskrivning av ministern om hur denna situation ska undvikas denna gång.

Med anledning av detta vill jag fråga statsrådet Lena Hallengren:

1. Är anslagshöjningen begränsad till enbart tjej- och kvinnojourer eller kan medlen också tillfalla jourer som arbetar gentemot män som är utsatta för våld i nära relationer?
2. Vilka initiativ är statsrådet beredd att ta för att främja utvecklingen av arbetet för jourer som arbetar gentemot män som är utsatta för våld i nära relationer?
3. Vilka åtgärder tänker statsrådet vidta för att medel som avsätts till olika former av skyddsjourer inte leder till att satsningen undergräver det kommunala ansvaret för våldsutsatta?

.....

Erik Slottner (KD)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren